

Til beslutningsforslag nr. B 41. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 23. april 1992

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af psykologer

[af Ingrid Rasmussen (S), Birgitte Husmark (SF), Mimi Jakobsen (CD)
og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Danmarks Lærerforening,
Dansk Blindesamfund og
Jensen, Jens V., Ringkøbing.

Der er af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) ønsker at bemærke følgende:

Autorisation af psykologer er en naturlig følge af, at der er indført autorisation af andre grupper inden for sundhedssektoren.

Med en autorisation opnås en nødvendig garanti for, at de uddannelses- og eksamenskrav, det offentlige måtte stille for at sikre patienterne en forsvarlig behandling, er opfyldt.

Fremskridtspartiet er overbevist om, at psykologhjælp på et tidligt tidspunkt i et sygdomsforløb vil spare det offentlige for mange

udgifter f.eks. til overflødig medicin eller undersøgelser, der ikke er brug for, idet patienters fysiske symptomer ofte skyldes psykiske og ikke fysiske skader.

Ved at sætte tidligt ind over for disse psykosomatiske tilstande spares patienterne for at gennemgå et utal af undersøgelser eller en kostbar symptombehandling, der alligevel ikke fjerner årsagerne.

Patienterne får dermed en langt bedre behandling og et bedre liv, og det offentlige sparer penge til sygedagpenge, hospitalsindlæggelser samt medicin.

Et andet mindretal inden for flertallet (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Ud over de eksempler på personer, der har behov for psykologisk bistand, som er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, ønsker mindretallet at nævne yderligere to persongrupper. Den første er par i familietruende samlivskonflikt. Det er meget vigtigt at støtte en familie, der er ved at gå i opløsning på grund af forældrenes indbyrdes konflikt, inden konflikten udvikler sig til en egentlig opløsning af familien. Den anden gruppe er personer, der gennem deres opvækst eller i øvrigt gennem længere tid har været udsat for alvorlig psykisk belastning, f.eks. på grund af sygdom, uden at belastningen har haft karakter af vold, dødsfald el. lign. Disse persongrupper kan også have behov for psykologbistand.

Mindretallet finder det hensigtsmæssigt, at der i det kommende lovforslag om autorisation af psykologer også kommer til at indgå regler for en specialistuddannelse af psykologer, der ønsker at nedsætte sig i privat praksis. En sådan specialistuddannelse bør indeholde 3-5 års videreuddannelse ud over den akademiske uddannelse og de 2 års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde. Videreuddannelsen bør afsluttes med et anerkendt diplom.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling. Mindretallet kan dog stemme for det stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker at bemærke følgende:

Mindretallet finder ikke, at psykologisk bi-stand er farlig virksomhed af en sådan karakter, at den kan begrunde autorisation, og at den forbrugerbeskyttelse, der ligger forslagsstillerne på sinde, kan opnås på anden måde, f.eks., som påpeget, ved inden for markedsføringslovens rammer at give forbrugervejledning. Derudover vil der fra den 1. juli 1992 blive iværksat en forsøgsordning med sygesikringstilskud til psykologbistand til voldsofre og andre særligt udsatte grupper.

Mindretallet finder, at det inden en endelig stillingtagen til en eventuel autorisation af psykologer vil være hensigtsmæssigt at afvente de erfaringer, som den 2½-årige forsøgsordning vil give. Endvidere finder mindretallet, at det med psykologernes faglige organisationer og Sundhedsstyrelsen nærmere må afklares, efter hvilke principper en autorisationsordning for psykologer skal udformes, idet beslutningsforslaget ikke i den foreliggende form danner tilstrækkeligt grundlag for en konkret fastlæggelse af en autorisationsordning.

Ændringsforslag

Af et *flertal* (S, SF, CD og RV), tiltrådt af et *mindretal* (V, KF, FP og KRF):

Til teksten

1) I 1. afsnit ændres »den 1. april 1992« til: »den 15. oktober 1992«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Da regeringen på grund af det fremskredne tidspunkt ikke kan fremsætte lovforslag inden den 1. april 1992, foreslås det, at datoen ændres til den 15. oktober 1992.

Hanne Andersen (S) · Dorte Bennedsen (S) · Martin Glerup (S) · Anna-Marie Hansen (S)

Tove Lindbo Larsen (S) · Torben Lund (S) nfm. · Lone Møller (S) · Birgitte Husmark (SF)

Lis Noer Holmberg (CD) · Karen Højte Jensen (KF) · Fischer (KF) · Mariann Fischer Boel (V)

Anders Mølgaard (V) · Jørgen Winther (V) · Kópke Christensen (FP) fmd.

Elisabeth Arnold (RV) · Inger Stilling Pedersen (KRF)